

GORIŠKA STRAŽA

Jahaja v Gorici vsako sredo popoldne do predklica, Velja za celo leto 12 L, mesečno 1 L, za inozemstvo 16 Lir. Na naročila brez dopolne naročnine se ne bomo ozirali. Posamezne številke stanejo v razprodaji 20 stotink. Uredništvo: ulica Vetturini 9; uprava: ulica Vetturini 9.

Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi, katere je treba vnaprej plačati se računajo po dogovoru. — Izdaja konsorcij „Goriške Straže“. Odgovorni urednik: Franc Novak. Tiska: „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

BREZ PROGRAMA.

Jugoslovenska narodna stranka se je porodila pred volitvami: bila je nekako improvizirana, zato ni čudno, če nima razvitega programa. Stranka je nastala po pobudi društva »Edinost«, ki ni imelo nikdar socialno-gospodarskega programa. Zakaj dosedanji program se je osredotočeval okoli borbe za jezikovne in takozvane narodne pravice našega ljudstva in ni vseboval nobene socialne in gospodarske politike.

In vendar je šla stranka, vsaj na Goriškem, kjer si je priborila krasno zmago, v boj z razvitim socialno-gospodarskim programom, kar je razvidno iz poročil o shodih, kjer so zlasti domačini govorili o socialnih in gospodarskih potrebah ljudstva. Politično društvo za Goriško je še posebej po svojih volivnih pododbirah razvilo obširen socialno-gospodarski program, ki ga je dalo natisniti na lepake za Goriško, gore, Brda, Vipavsko, Kras in Notranjsko.

Res je sicer, da so naši časniki tuptam začrtavali obrise naše socialne politike, a to vselej v smislu lastne iniciative. Vobče se opaža v stranki socialistična struja, ki sili stranko, da sprejme moderen socialno-gospodarski program. Naslednje vrstice naj obrazložijo to teženje.

Pred vojno smo imeli na Primorskem tri nesocialistične stranke: narodno-napredno, ki sploh ni vodila nobene socialne politike, ampak je morebitna gospodarska vprašanja reševala praktično od slučaja do slučaja, a vselej brez smotrnosti; imeli smo ljudsko stranko, ki je imela socialno-gospodarski program, a precej nerazvit in neizrazit, dasi je stala sila dobrega v gospodarski blagor ljudstva; imeli smo slednjič kmetijsko stranko, ki je nastala iz reakcije proti obstoječim strankam; nova stranka se je postavila na kmetijsko razredno bojno stališče in je razvila socialno-gospodarski program. Iz različnih vzrokov, ki jih bomo o priliki rešali, je bilo stranki usojeno kratko življenje.

V narodno-napredni in v ljudski stranki so zrastle mlajši močje, ki so se bolj in bolj oddaljevali od obeh strank. Poglavitni razlog za to je bila nerazvitost socialno-gospodarskega programa. Tako je prišlo, da so se mlajši in agilnejši v narodno-napredni stranki nagibali k socialno-demokratski stranki, a vendar niso k njej pristopili, ker so jih ovirale bistvene taktične pogrške te stranke, ki je slepo

prestavljala vsebino in obliko socialno-demokratske doktrine velikih narodov na naša tla in se ni nikdar ozirala na posebne prilike v našem narodu. Istotako se mnogi »mladini« v ljudski stranki niso strinjali s prekonservativnim programom. Pripadniki socialističnih struj so se bavili z vprašanji socialno-gospodarskih ved, k čemur so mnogo doprinesli »Naši Zapiski« v Gorici.

Prišla je vojna in z njo vse grozote, trpljenje in Rusija in bolševizem. Oni, ki so bili že prej socialističnega mišljenja, to se pravi tisti, ki smatrajo za potrebno, da se kapitalistični družabni red do tal podere in se zgradi nov družabni gospodarski red, ki bo slonel na načelih socialne pravičnosti, so se v svojem prepričanju le še bolj utrdili in se okremenili.

Kar nas je socialističnega mišljenja, promatramo rusko revolucijo tako-le: Če upoštevamo socialno-gospodarsko stanje Rusije, če upoštevamo, da je vsa ogromna zemlja bila v rokah 30 tisoč gospodov, a delalo je na nji 100 milijonov sužnjev, tedaj moramo revolucijo le pozdravljati, ker ne verujemo v drugo sredstvo, ki bi bilo moglo rešiti kmete iz suženjstva. Kaj pa grozodejstva in vsi zli pojavi revolucije? Vsaka revolucija ima nevshečne spremljajoče pojave in čim večji je preobrat, tem večje je spremljajoče gorje. Ruska revolucija, ki je največja, poraja tudi najhujše ekscese, a vse to je potrebno za rešitev. Kako lepo pravi evangelij: »Potrebno je bilo, da je Krist trpel, da je tako šel v slavo«. Kupna cena svobode ruskega kmeta je strašanska.

Mi ne vemo določiti uspehov ruske revolucije, tudi ne poznamo v potankosti vseh oblik novega družabnega reda, ki se poraja, to pa vemo, da je bil preobrat potreben, to vemo, da je dala ruska revolucija smrtni udarec kapitalističnemu redu in verujemo, da bo Rusija izhodišče nove kulture. Vsi nepopisni ekscesi, ki se dogajajo dan za dnem, naše vere ne omajajo. Kar je rodila ruska revolucija dobrega, ostane, kar pa je rodila slabega, odpade in izgine. Spremljajoči pojavi, ki so odurni in skrajno zopni, izginejo in z njim marsikatera ideja, ki bo spoznana za zmotno.

Ruska revolucija bo oplodila vso svetovno kulturo. Čisto postransko vprašanje je, ali verujemo v nujnost revolucije drugod. Sam Marx, ki je vendar evangelist socializma, pravi, da se bo prehod iz kapitalizma v socializem izvršil pone-

kod z revolucijo, a drugod morda po evoluciji in ima pri tem v misli zapadne države, zlasti Angleško.

Kapitalistični sestav je dovršil svojo zgodovinsko nalogo, kakor jo je fevdalizem, ki mu je zadala smrtni udarec francoska revolucija. Kapitalizem, ki ustvarja na eni strani vebogatin, na drugi vebrevče, kapitalizem, ki rodi toliko gorja, je danes skrajno nemoralen družabni red. Zato mora biti vsak človek, ki posega v javno življenje, socialist. Kdor poštenjak, ta socialist. S tem ni rečeno, da je nesocialist tudi osebnepošten, nikakor ne. A to stoji: kdor posredno ali neposredno služi ali podpira kapitalistično politiko, ta podpira vedoma ali nevede nemoralen družabni red in nepošteno politiko.

Socializem, ki tirja moralno in gmotno povzdigo delovnega ljudstva, je zlasti za šibke narode potreben. Kdor torej ni prepričan socialist, komur socializem ni po godu, a gori ljubezni za narod, bi moral delati socialistično že iz ljubezni do naroda. Kapitalistični red, kjer prevladuje osebn ali stanovska sebičnost, je skrajno škodljiv napredku slovenskega naroda. Velikanski del demoralizacije in ubožanja našega ljudstva je zakrivil obstoječi družabni red.

Ta moderna načela so najprej prešlinila množice našega delavstva, v razmeroma mali meri naše izobraženstvo, a so šla v kri in meso mnogim inteligentnim kmetom. To smo čutili ob volitvah po vsej deželi. Ne dajmo se motiti po glasovanju pri volitvah. Komunisti in socialisti so mnogokrat glasovali za nas in sicer iz

dveh razlogov: prvič smo nastopili z obširnim socialno-gospodarskim programom in drugič je dal narod volitvam pomen plebiscita. V Idriji sem čul delavca-komunista, ki je dejal: »Topot moramo dokazati, da smo Slovenci in pokazati, koliko nas je v deželi«.

Ako bi stranka ne delala za povzdigo zatiranih in ponižanih slojev, ki so vendar steber naroda, v snislu moderne socialno-gospodarske politike, ako bi stranka ljudstvo — česar Bog ne da! — varala, potem — gorje. Najboljši, najbolj pošteti elementi bi stranki hrbet obrnili. Prav nič nas ne sme ovirati ta ali oni posameznik, ki živi ob izkoriščanju, prav nič se ne smemo ozirati na želje tega ali drugega stanu, ki živi ob izžemovanju, ampak pred očmi imej stranka izkoriščane stanove, predvsem kmeta, delavca, malega obrtnika, učitelja, uradnika. Skupna blaginja in ne korist posameznika bodi vodilno načelo socialno-gospodarske politike.

Poleg notranjega prepričanja o potrebi socialno-gospodarskega programa za stranko in poleg ljubezni do naroda, ki nas nagiba k istemu delu, ne smemo pozabiti tradicije na Goriškem. Društvo »Edinost« ne sme in ne more zanašati svoje dosedanje brezprogramne politike, ki je bila morda dobra za Trst, tudi na deželo. Obstoječe zadrzne zveze, kmetijske zveze, kolonska in delavska društva so obstanki socialnega in gospodarskega gibanja v naši deželi iz prejšnjih časov. Naše geslo bodi: ne nazaj, marveč naprej!

Virgilij Šček.

V obrambo svoje časti.

(Iz Tolmina.)

Vže nekaj časa sem bruhalo razni tržaški in goriški laški listi proti meni tako sovražstvo in taka obrekovanja, ki bi mi lahko vzela vse spoštovanje in ves vglad kot duhovniku pred svetom. Vsi ti napadi pa izhajajo iz znanega tolminskega gnezda, kjer se shajajo raznovrstni elementi, ki smrtno sovražijo vseakega Slovenca in duhovnika, pa tudi trezno mislečega Italijana. Ti ljudje bi hoteli, naj bi vsi Tolminci molče gledali in prenašali vse napade in krivice. — ter naj bi še posebno poljubovali bič, s katerim nas tepejo. In ker tega ne moremo in nočemo, zato dol po Tolmincih, dol po dekanu, dol po kaplanih, kajti duhovniki so še edini, katere moramo brez koristi, da bo naše delo lahko, da usuznjimo vse ljudi! — Zato so zamazali župnišče, me parkrat bombardirali s

kamenjem, za to so na tolovajski način napadli kaplana Kodermaca, zato pretijjo, da nas bodo napadli, da bodo zažgali župnišče; zato sem moral že parkrat prenočiti v cerkvi, zato so vdrli vže parkrat v hišo ter žugali, zato so postavili na dan volitev »častno stražo« deset fašistov, ki so me varovali s koli in revolverji in kar se je zgodilo na dan volitev v Tolmino, da je neki fašist ranjen, da so ranili v bombo sedem naših ljudi itd. itd.; vse to je povzročil »il noto famigerato parroco italofoho di Tolmino« — in ker ne morejo razne državne oblasti postopati proti dekanu, ker ga ne morejo še prepoditi, in ker ne morejo tolminskih Slovencev še pozapreti, jih pobesiti in postreljati, zato so tudi na okr. komisarijatu, na okr. sodnji, so karabinirji, so vsi dobromisleči Italijani

Boter.

Spisal Lev. N. Tolstoj.

12.

Krščenec se je skrnil pred ljudmi in živel sam zase.

Zaloga prepečenca je pošla. »No« si je mislil, »poiskal si bom koreninic«.

Komaj se je odpravil od doma, vidi viseti na veji vrečo prepečenca.

Krščenec vzame vrečo in jo nese domov.

Ko je krščenc pojedel prepečenec, je dobil na istem prostoru še drugo vrečo.

Tako je živel in se preživljal.

Samo nekaj ga je težilo, bal se je razbojnika.

Kakor hitro ga je slišal, se je skrnil in pomislil: »On me bo ubil in jaz se ne bom mogel spokoriti za svoje grehe«.

In tako je živel še deset let.

Iz enega drevesnega ogorka je zrastle dva jablana, dva druga sta ostala kot poprej.

Nekega jutra je krščenc, zgodaj vstal in šel po opravilu. Poškropil je ostale ogorka, sedel utrujen, da bi se odpodil.

Sedel je, počil in razmišljal.

»Jaz sem grešil, in se bojim smrti. Če je božja volja, se bom tudi s svojo smrtjo spokoril grehov«.

Komaj je pomislil, že je slišal preklinjajočega razbojnika, ki je prihajal.

Krščenec je pomislil: »Nihče razen Boga mi ne more storiti kaj dobrega ali slabega«, in mu je šel naproti.

Tu je zagledal, da razbojnik ne jaha sam, da pelje nekega moža s seboj.

Ta je imel roke zvezane in usta zamazana.

Mož je molčal, razbojnik ga je neprestano zasramoval.

Krščenec je šel razbojniku nasproti in se ustavljal pred konjem.

»Kam pelješ tega moža?« je vprašal razbojnika?

»Peljem ga v gozd. On je sin nekega trgovca. Noče povedati, kam je skrnil njegov oče denar.« Trpinčil ga bom toliko časa, dokler mi tega ne pove«.

Nato je hotel jahati dalje.

Krščenec mu ni pustil in prijel konja za uzo.

»Izpusti moža«, je dejal.

Razbojnik se je razjezil, in dvignil roko, da bi ga udaril.

»Ali hočeš, da Te umorim, kar sem Ti že zadnjič obljubil. Pusti me toraj«.

Krščenec se ni dal prestrašiti.

»Ne izpustim Te.« je dejal. »Bojim se Boga, Tebe ne«. Bog mi zapoveduje, da Te ne smem izpustiti. Izpusti tega moža,« je dejal.

Razbojnik je nagrbčil čelo, vzela nož, prerezal vrvi, in izpustil trgovčevega sina.

»Glejta, da izgineta,« je dejal »in da mi drugič ne prideta pred oči«.

Trgovčev sin je skočil naglo s konja in zbežal.

Razbojnik je hotel jahati dalje, toda krščenc ga je zadržal in mu začel prigovarjati, naj opusti svoje slabo življenje.

Razbojnik je za trenutek postal, poslušal, toda odgovoril ni ničesar in jahal dalje.

Drugo jutro je šel krščenc zalivat ogorka.

Tudi drugi ogorek je pognal... iz njega je začela rasti jablana.

13.

Preteklo je zopet deset let.

Krščenec je sedel na solcu in ni želel ničesar, bal se ničesar in njegovo srce je bilo polno radosti.

In pomislil je pri sebi:

»Kakšno milost dodeli Bog ljudem! In oni se sami mučijo neprestano, ko bi lahko v sreči živeli.«

In premišljeval je o vseh človeških napakah, in bilo mu je žal ljudi.

»Živim,« je dejal sam pri sebi, »popolnoma brez koristi; iti moram in pridigovati ljudem, kar vem.«

Komaj je to mislil, že je videl prihajati razbojnika.

Pustil ga je, da je jahal mimo in si mislil:

»Čemu bi ga ogovoril, saj itak ne razume.«

Tako je mislil prvi trenutek, nato je prevdaril in stopil na cesto.

Razbojnik je mrk prijezdil in gledal v tla.

Krščenec ga je pogledal in smilil se mu je; bežal je k njemu in ga objel za kolena.

»Dragi brat,« je dejal, »usmili se svoje duše! V tebi je vendar duh božji. Ti mučiš sebe in druge in še huje bo prišlo. In Bog te tako ljubi, polno blagoslova ti je namenil! Ne ugonobi se, brat! Preobrne se!«

Razbojnik je zgrbančil čelo in se obrnil proč od njega.

»Pusti me,« je dejal.

Krščenec ga je zgrabil še krepkeje za kolena in zajokal.

Razbojnik ga je pogledal.

Dolgo ga je zrl, nato je šel s konja in padel pred krščenca na kolena.

(Konec.)

proti materi Italiji, so vsi slavofili! — Ne, ne gospodje mladiči, dekan Rojec, ni tak kakor ga vi slikate! Po vsej deželi je znan in tudi Vaši prijatelji, Furlani in Italijani, ga poznajo kot koncilijantnega moža, in ko pride z njimi skupaj, se vsi smejejo »oslarijam«, s katerimi polnite svoje liste in kažete svojo puhlo glavo in skvarjeno srce! Dekan Rojec je »italofilo« kar dokazuje njegovo delovanje zadnjih let! On je po Kobariški kalastrofi bil edini, ki je italijanskim vojnim vjetnikom največ pomagal! Kje ste bili Vi mladiči takrat, ko je dekan Rojec vsak dan nasitoval cele vrste izstrdanih vojnih vjetnikov, jim delil na stotine dopisnic, obvestil za božič 1. 1917 potom apostolske nunciature na Dunaju nad 1500 družin v Italiji, da so njih dragi vojaki živi in zdravi v Tolminu; dekan Rojec je tem nesrečnežem maševal, pridigal, jih tolažil ter jih večkrat priporočal usmiljenju vojaških oblasti! Kje ste bili Vi junaki takrat, ko je dekan Rojec zabrusil nekemu nemškemu obrstu v obraz: »Kar delate Vi Nemci v Italiji z ubogim civilnim prebivalstvom, je večna sramota! Da so Huni in Vandali morili, obešali in pustušili, beremo v zgodovini — kar pa Vi delate, občutijo ubogi Italijani, a tudi mi na lastni koži!« zato je hotel nek bližnji vojak dekana Rojca zabosti — a kar ni on takrat izvršil, bi hoteli izvršiti zdaj Vi, mladiči!

In ko so italijanske čete zasedle naše kraje, kdo je šel bolj na roko vojaškim in civilnim oblastim nego dekan Rojec? Kje je dobivalo na stotine častnikov prenočišče, kje se je izkazovala večja gostoljubnost vojakom in vljudnost napram italijanskim častnikom, in zasebnikom nego li v oni hiši, ki ste jo sedaj tako zamazali, da se vsak pošten Italijan sramuje, ko zve, da so to storili Italijani! Dekan Rojec sprejema še vedno zahvalna pisma od poštenih Italijanov za dobre in usluge, katere jim je storil; vdove, matere in sirote se mu zahvaljujejo, ker je hodil iskati grobove padlih vojakov na razna pokopališča in na njih grobovih tudi molil — a Vi ga sedaj slikate po svojih umazanih listih kot največjega sovražnika Italijanov — Ne, in trikrat ne! dekan Rojec se je s svojim delovanjem pokazal večjega prijatelja Italijanov kot marsikak kričač, bolj kot marsikak goriški ali tržaški bivši avstrijski oficir ali narednik, ki je morda za časa vojske italijanske vojne vjetnike pretepal, a se sedaj štuli za največjega nacionalca! Dokaz temu je tudi to, da so ga hoteli že odklovati, da ga še vedno spoštujejo vsi oni poštene Italijani, ki še trezno mislijo ter se niso še pustili terorizirati od surovih, podlih, pa tudi neumnih napadov. — Dekan Rojec je rekel svoj čas onemu pruskemu obrstu, ki mu je očital tudi, da smo Slovenci sovražni Nemcem: »Mi ne sovražimo ne Nemca, ne Mažara, ne Italijana; pustimo vsakemu, naj ostane ali Nemeč ali Mažar ali Italijan! Mi smo in hočemo ostati Slovenci! Kar pa sovražimo in obsojamo pri vas, je tista nadudost, tista surovost in tisti nesrečni zistem, ki hoče na barbarski način vničiti in potepati vse, kar ne trobi v nemški rog! Isto rečem tudi danes Vam, predragi moji Italijani v tolminskem gnezdu! S takim nastopom, s tako surovostjo, s tako brutalnostjo si ne boste nikdar pridobili Slovencev! S takimi nasilnimi sredstvi ne delate časti svoji veliki materi Italiji! — Na druge neslanosti in oslarije v raznih listih odgovarjati je pod častio vsakega trezno mislečega človeka. Capito!

Ivan Rojec, župnik-dekan.

Zagoneten umor.

Marušič je rodom iz Opatjegasela. Star 21 let je položil učiteljski izpit na gorškem učiteljskem v letu 1920. Prvo njegovo učiteljsko mesto je bilo v Dobrodo. Dne 14. marca je bil nameščen kot prov. učitelj v lj. šolo na Misljčah v sežanskem okraju. Bil je v vsakem oziru dober in priljubljen.

Kako se je odigrala tragična noč 21. maja?

Dne 18. maja zjutraj je obiskal Marušič-a njegov prijatelj Vekoslav Slejko. Izjavljal je, da službuje v Pišecah pri Brežicah v Jug. kot učitelj. Kot dobrodošlemu gostu je prepustil Marušič svojo sobo na razpolago. Sam pa si je preskrbel prenočišče v kaplaniji na Vatovljah. Značilno je to, da je Slejko vedno vabil Marušič-a na daljše izprehode in najraje ponoči. Prišla je ona usodopolna noč. Marušič in Slejko sta bila v kaplaniji na Vatovljah. Videti je bilo, kako Slejko neprijazno opazuje Marušič-a: tudi zadnji je slutil njegovo namero, ni si jo pa slikal tako grozno. Ob 23 uri gre Slejko na Misljče prenočevati, obenem proš Marušič-a, da ga spremlja. Komaj odideta 100 korakov, odda Slejko Marušič-u sedem smrtonosnih izstrelkov iz samokresa v prsi. Zgrudil se je takoj mrtev na tla. Slejko pa je takoj izginil brez sledu. Marušič je bil takoj prenešen v mrtvašnico na Vatovljah. Ob mnogobrojnem številu žalbečih je bil položen k zadnjemu počitku v ponedeljek, dne 23. t. m. na pokopališču na Vatovljah. Od rajnega se je poslovil v izbranih besedah g. župana A. D. Štrekelj.

Vzrok zavrtnega napada dosedaj še ni znan.

Listi iz Jugoslavije poročajo: »O umoru je bila obveščena tudi ljubljanska policija, ki je šla takoj na delo. Dne 24. t. m. je prenočeval v hotelu Tratin nek mladenič, ki se je vpisal kot Zdenko Dolinar. Polic. agentu Šucu se je zdelo Dolinarjevo nastopanje nesigurno in sumljivo, zato ga je odvedel na polic. ravnateljstvo. Tam je navidezni Dolinar izpovedal, da je njegovo pravo ime Al. Slejko, 22 let star, doma iz Planine, po poklicu gozdarski pristav pri grofu Economu (?) v Pišecah. Priznal je nadalje, da je res umoril prijatelja Marušiča. Iz kaplanije domov grede, sta se sprla zaradi nečesar, kar bo povedal pri sodnji, in ker mu je Marušič odpovedal prijateljstvo, je v jezi potegnil vojaško brovning pištolo ter ustrelil učitelja v prsi. Ker pa je Marušič hotel bežati, oddal mu je v hrbet še več strelcev, nakar je padel v žito. Slejko je po streljih zaslišal človeške glasove, zato je bežal, padel v neki jarek ter izgubil revolver. Ako bi ne bil orožja izgubil, bi se bil še sam ustrelil — tako se vsaj izgovarja. V Ljubljani se je prvi večer pravilno javil v hotelu »Slon«, drugi dan pa se je bal, da bodo oblasti že obveščene potom časopjsja. V kavarnah je vestno pregledoval časopise iz Trsta ter izjavil, da se je hotel sam sodnji javiti, kakor hitro bi čital o dogodku v časopisih.

Dopisi.

— Sv. Križ-Cesta. Vredno je sporočiti iz volitvenega akta v naši občini o ravnanju volilnega komisarja, poslanega iz Gorice, v osebi Giovannija Castelliz-a. Izpodbil je okoli enostno in osemdeset glasov, oddanih po naših volilnih, utemeljujoč zmetanje s tem, da pečatno znamenje na zavitkih za glasovnice ni popolno. In vendar je komisija pečatila z uradnim pečatom pred očmi g. komisarja! Tisti čas ni hotel nič opozoriti, drugi dan pri štetju glasov je bil pečat pomanjkljiv! S kako poštenostjo so prišli naši ljudje na volišče, na pride zagrižen tujec in jim uniči v svoji objestnosti tako število glasov. Razumljivo, da se narod nad takim početjem ogorča. — Je pač nekaterim ljudem sovraštvo do Slovencev v krvi!

— Iz Breginje. Volitve so se vršile pri nas med splošnim navdušenjem. Kar smo obljubili in prisegli na dan aneksije — vsakdo je to lahko bral na drevesu pred cerkvijo: »Breginici smo in ostanemo vedno zvesti in zavedni Slovenci«, smo na binško nedeljo dejansko pokazali. Žalibog, da je več naših mož in fantov odsotnih, v tujini. — Šli so si iskati služka v Francijo in Jugoslavijo. Oni, ki so doma, so se pa udeležili volitev tako polnoštevilno kot poprej še nikdar. Iz cele občine jih je prišla na volišče nad 90 odstotkov, iz Breginje 98 odstotkov. Vsekakor lep napredek, znak odločne narodne zavesti naših ljudi. Toda želeli bi bilo, da bi prišli ob takih prilikah vsi, prav vsi do zadnjega moža. Največ pozornosti in občudovanja je vzbujal 90-letni starček Cenčič iz Robedišč št. 8, ki se kljub visoki starosti ni ustrašil dveurne težavne poti. To je korenjak! Vsa čast mu! Staršeje može so iz Logov pripeljali na vozu in jih ravnotako popoldne zopet odpeljali nazaj. Sploh je potekel dan mirno. Kjer je prišlo do motenja miru, se vidi, da niso temu krivi naši ljudje, ampak drugi več ali manj nepotrebni in nepoklicani elementi.

— Iz Bovškega. Popravek k dopisu »Iz Bovškega«, priobčenem v »Straži« od 25. 5. t. l.: Stavek »Loški knapi« so ubogali Jermana iz Rabilja in volili tako, kakor so jim komandirali njih nemški vodniki« se mora glasiti pravilno: »Lovški knapi so ubogali ferman iz Rabilja in volili tako, kakor so jim komandirali njih nemški vodniki.«

— Iz Št. Petra pri Gorici. Na binško nedeljo ste pokazali volilci, da se zavedate svoje dolžnosti kot zvesti sinovi svojih pradedov, da ste se tako v obilnem številu vdeležili volitev, obenem ste tudi dali nezaupnico občinskemu komisarju, ki je veliko volilcev izpustil iz imenikov, upisal mrtvece, drugimi pa je očetovstvo nepravilno vpisal, tako da je zmanjšal število volilcev. Več volilcev je pustil v sebi poklicati, obljubljal jim je poplave poti in drugo, pa nič ni izdalo. Po končanih volitvah izgubil zaupanje občanarjev: le 8 volilcev mu je bilo zvestih.

Nas šemperterce naj pusti pri miru in naj se nam ne vsiljuje kot dobrotnik. Vsilil se je po zvižaji na županski stol s tem, da je izdal nam našega požrtovalnega župana.

Po dveh letih svojega paševanja v občini je postal absoluten gospodar brez nobenih zaupnikov, dela z našim imetjem kar hoče, stroški občine pa naraščajo na račun občanarjev.

Sedaj ga skrbi, kdo bo plačal vojno odškodnino. Mi ga vprašamo, kdo bo plačal dolg občine, katerega nam je napravil. On ve, da ni na mestu in vsak drugi na njegovem bi odstopil, ko ve, da je ljudstvo proti njemu. — Lipa!

— Št. pri Vrbavi. (Narodno izdajstvo.) Pri zgodovinsko pomenljivih volit-

vah dne 15. maja, ko je jugoslovanski narod prvokrat v svojem poldrutosočletnem bivanju v lepi vipavski dolini volil svoje poslance v večni Rim, ko so se vsi Vipavci z navdušenjem zavedali resnobe časa in silne odgovornosti pred zgodovino in ko je vsa Italija, ves slovanski neizmerni svet gledal na zgodovinski pojav jugoslovenstva ob Adriji, se je znašlo na našem lepem Slap črno izdajstvo najvišjih narodnih idealov Kmetje (!), ki so že pri nešteti volitvah volili vedno brez obzirno narodno, so se sedaj zavili v zajčji plašč medlega komunizma. In to ravno člani starega narodnega društva »Lipa«!!! Ze za časa slavnih taborov se je Slap najkrepkeje pokazal, z godbo in ovenčano narodno zastavo narodnega društva so nastopili ravno Slapenci na taboru v Vipavi za »združeno Slovenijo« in sedaj v dobi, ko bijejo vsi mali narodi junaško svoj boj za obstanek, so ravno Slapenci zavrgli narodno zastavo in se oklenili komunizma. Ali ni največja sramota, da so ravno »liparji« zapustili »lipovo vejico« in to v najusodnejšem trenutku!

— Selo pri Tolminu. Dne 24. maja popoldne je šel tuk. gostilničar, Ludvik Uršič okoli 4. ure pop. z vozom na cesto po drva. S seboj je vzel tudi svojega petletnega sinčka Ludovika. Ravno med časom, ko sta voz nakladala, pridrvita z divjo naglico dva vojaška kamijona. Prvi je šel srečno naprej; a ko pridrvi drugi, trešči z vso naglico v nasprotno stran ceste, kjer je stal nesrečni otrok podrl ubogo žrtev, ter potem obstal z zadnim kolesom tiščoč ubogo žrtev ob tla. Seveda je je potem sofer odkuril, se ne ve kam, ter pustil prevržen avto pod cesto. To bodi omenjeno tudi v pozornost vsem drugim! Ubogi družini naše sožalje!

— Iz Žage: Naši sosedi nas nimajo zastoj v želođu, saj smo po večini komunisti, kar smo tudi dokazali na binško nedeljo. Ne, toliko in tako zakrknjenih komunistov ni v nobeni drugi slov. občini! Pomagala ni pri njih niti najboljši prepričevalna beseda. Vsa čast pa onim, ki so vkljub grožnjam vršili dolžnost.

Z veseljem dostavljam, da se kaže, da prihodnjič ne bo več tako, da izginejo izdajci tudi z Žage, da se spokori tudi zadnji grešnik, in odgovori sinu ali vnuku, ki ga bo vprašal, od kod mu je znamenje na obrazu: »Sin moj, to je tisti pljunek, ki sem ga zalučal materi v obraz, dne 15. maja 1921, glej, da je ti ne razžališ in ne izdaš kot sem jo jaz!«

Društveno gibanje.

+ V Dornbergu uprizori mladina pod vodstvom g. A. Vodopivca dne 4. in 12. junija t. l. ljudsko igro v petih dejanjih: »Lovski tat«. — Za avgust se pripravlja nova ljudska igra v treh dejanjih s petjem »Vrag vragov«, vzeta iz domačega življenja. — Odsek.

+ Telovadno društvo »Sokol« v Prvačini vabi vse člane na redni občni zbor, kateri se vrši dne 11. junija t. l. v dvorani »Sokolskega Doma« ob 8. uri zvečer. — Odbor.

— Bukovo. Tukajšnje gospodarsko-bratno društvo priredi v nedeljo, dne 5. junija veselico z zanimivim vzporedom. Igrala se bo igra »Krivoprisežnik« in izvajale razne pevske točke. Po veselici bo prosta zabava s šaljivo pošto itd. Vabljena so vsa bližnja društva k obilni udeležbi.

Iz drugih listov.

I. Socialisti. Poudarjali smo že, da so izvojevali socialisti lepo znago. Danes se mnogo razpravlja o tem, kakšno stališče bodo zavzeli socialisti v parlamentu, revolucionarno ali spravljivo. Četudi se bodo z Giolittijem težko pobotali, vendar bodo morda sodelovali pri vladi. Začel so hoditi na desno. O tem pravi Serrati tole:

»Kar se tiče sodelovanja in »premaknive na desno«, izključujem prvo, nikakor pa ne druge možnosti. Da se krnilo obrne na desno, ni naša iznajdba, tudi ne Turatijeva ali koga drugega: to je zgodovinsko dejstvo naših dni. Je pravzaprav protislovje proti preveč levičarski smeri zadnjih let. Še, celo komunisti so postali neverjetni bodočnejši. Nekateri so postavili komunizem naravnost v letnico dvatisoč! Sam Lenin »hodi danes na desno«. Toda kaj pomeni pravzaprav to modrovanje o premaknivitvi na desno, na levo, na centum, s katerim se zabavajo oni, ki ne gredo nikamor? Sam Lenin je večkrat rekel, da se ne boji kompromisov, če so v korist proletariatu in ne meščanstvu, če koristijo revoluciji in ne reakciji.

Mi si dovoljujemo biti istega mnenja in pojdemo na desno, na levo in tudi v pekel, da le kmalu poženemo k vragu to strofnelo barako, ki se imenuje buržoazna družba. —

Politični pregled.

— Nihče ne ve, kakšna bo parlamentarna večina bodoče zbornice. Možno je, da se zvežejo socialisti in popolari. Gotovo je, da Giolitti ne bo imel prijetnih uric v bodoči zbornici. Zakaj tudi stranke, ki so ob volitvah skupno nastopile, mu niso vse prijazne.

— Italijanska misija, ki je bila svojčas na Dunaju, je delala masne kupčije z izvoznici. V prvi vrsti zapleteni sta v vojaški škandal brez primere general Segre in polkovnik Romanelli.

— Fašisti proti in za dinastijo. Vodja in ustanovitelj fašistov Mussolini je imel pred kratkim pogovor z urednikom lista »Giornale d'Italia«, kateremu je izjavil mnenje, da se fašistovska parlamentarna skupina ne sme uradno udeležiti otvoritvene seje nove italijanske zbornice, v kateri bo prečitan prestolni govor in se bo klicalo: Živio kralj! Mussolinijeva izjava je imela za posledico odločen odpor nekaterih fašistovskih voditeljev in skupin, ki se nikakor ne nameravajo podvreči Mussolinijevemu povelju v tej zadevi. To so v prvi vrsti vojaški krogi, ki so pravzaprav gonilna in vodilna sila vsega italijanskega fašistovstva. Častniki in vojak, ki so člani ali vodje fašistovskih društev, so prisegli zvestobo kralju in dinastiji in se sedaj nahajajo pred dilemo: ali se postaviti proti kralju in dinastiji ter s tem povzročiti spor tudi v vojski sami, ali pa se postaviti proti Mussoliniju in s tem odtegniti fašizmu vojaško pomoč in ga takorekoč uničiti.

V drugi vrsti prihajajo v poštev fašistovski voditelji, ki niso vezani na monarchistični program z nekako prisego, pač pa z vso svojo politično minulostjo, katere nočejo zatajiti. Ti so se že sedaj postavili proti Mussolinijevemu protidinastičnemu programu.

V tretji vrsti prihajajo v poštev fašisti, ki bodo počakali z odločitvijo, dokler se ne bo videlo, katera stranka jim bo nudila več ugodnosti.

— Ruske misije, ki se mudi v Italiji, tudi ne puste fašisti v miru. Zato so nameravali oditi, a zdaj jih ločejo še zadržati. — Fašistovski spor z republiko S. Marino. Fašisti so poslali italijanski vladi ultimatum, v katerem zahtevajo, naj poskrbi, da ji izroči republika S. Marino vse begunce, ki so se zatekli na njeno ozemlje pred njihovim preganjanjem, ker bodo drugače izvršili pohod v republiko v velikem stilu.

— Program tirolskih Nemcev je sledeči: »Deutscher Verband« zahteva popolno avtonomijo Južne Tirolske s posebno zakonodajno skupščino ali deželnim zborom v Bocnu. Vojaška služba je odpravljena in prebivalstvo organizira deželno milico po svoji volji. Šole bi morale biti pod izključnim vodstvom skupščine v Bocnu in v teh šolah bi smeli poučevati profesorji iz Avstrije. Italijanske zastave bi na Tirolskem ne trpele. Na Visoki Adži bi bila dovoljena le rdeča-bela zastava Nemške Tirolske.

Tako »Secolo«. Čitajte odstavek glede zastave. Tu pri nas zapirajo ljudi radi zastavo kot svojčas zasušnjeni Svicarji zastavo kot svojčas zasušnjeni Ivicariji Gesslerjev klobuk.

— Železničarska stavka je začela v celi Siciliji kot protest proti fašistom, ki so se bili z njimi stepli.

— Za zblizanje med Jugoslavijo in Bolgarsko. V kratkem bo jugoslovanski ministrski predsednik uradno sprejel bolgarskega ministra Dimitrova. Bolgarska kmetijska vlada je kazala že več časa željo, da bi prišla v stike z jugoslovensko vlado in se z njo sporazumela. Tudi v Stambulinski bi bil šel prilikom svojega potovanja po Evropi razen v Varšavo, Prago in Bukarešt tudi v Beograd. Njegova ponudba ni bila sprejeta, jugoslovenska vlada ni hotela v uradne stike z Bolgarsko. Takratno zadržanje jugoslovenske vlade je žalibog vzelo pogum sofijskim krogom in prvoboriteliem sporazuma med Jugoslavijo in Bolgarsko. To pot pa je jugoslovenska vlada napravila prvi korak. To dejstvo je treba posebno naglasiti, ker bo najbrže pomenilo začetek nove dobe v obojih državah.

— Gornja Šlezija je danes pozorovanih važnih dogodkov. Vstaja se ni končala. Vstajši, ki jih podpirajo Poljaki, imajo dokamor ne mudi. To vprašanje je zelo težko v rešiti. Nemci se ne smejo ganiti zavezniki pa se ne morejo sporazumeti. Angličji hočejo, da pride to vprašanje pred vrhovni svet, a Francozom se še ni mnilo tudi radi tega, ker je z njim tesno zvezano koroško vprašanje.

— Sporazum med Grško in Jugoslavijo glede Albanije. Dobro obveščeni krogji zatrjujejo, da vlada med Grško in Jugoslavijo popolno soglasje glede albanskega vprašanja.

— V Mali Aziji je se vedno vojna med Grki in Turki. Grkom ne gre nič kaj na srečo, vse njih čenzive se zrušijo. Turki imajo danes nič proti temu, če Jugoslavija vzame Solun.

*** Letalna pošta iz Prage v Varšavo.**
Od 22. tm. nadalje sta slovanski mesti Praga in Varšava zvezani z letalno pošto. Pisma, namenjena z letalom v Varšavo, je frankirati kakor vsako drugo pismo, t. j. 1.25 č. K pa pismo do 20 g teže; če je pismo priporočeno, se plača dvojnica cena; poleg tega pa je prilepiti na pismo še posebno znamko za 1.50 č. K za vsakih 20 g teže. Dokler ne bo imela poštna uprava posebnih letalskih znamk, je prilepiti dotični znesek v navadnih pisemskih znamkah.

Zavarovanje proti požarni nesreči.

Prežaljavamo težke čase. Posameznik in vsi sloji stokajo pod bremenom splošne draginje in velikih potreb. Ta boj za obstanek, za potrebe sedanosti daje ljudem toliko skrbi in dela, da pozabljajo skoraj vsi, da je treba misliti tudi na bodočnost.

Kmet, obrtnik, trgovec, posestnik, vsi delajo mirzično dan na dan, leta in leta, samo da si ustvarijo nekoliko imetka, ali vendar se pogostoma dogaja, da nesrečen primer požara čez noč uniči trud nešteti let, da spravi na beraško palico cele družine in kraje.

Listi objavljajo dan za dnem nove primere, da je požar čeznoč uničil imetje posameznikov, družin in celih krajev. Po takih strahovitih nesrečah, ki prihajajo navadno nepričakovano, vsled česar vplivajo še tem huje, zapada mnogo in mnogo ljudi bedi, ki se jih oklene z vso svojo krutostjo, mnogokrat za vse življenje. Toda četudi posledice niso tako dalekosežne, vendar požarna škoda vsakogar občutno zadene. Iz tega torej sledi jasno, da ni dosti, da zna človek samo pridobivati, temveč da mora znati tudi varovati, kar je pridobil.

V prejšnjih časih se je našlo precej dobrih ljudi, ki so iz svoje preobilice podpirali pogorelega z darovi in so mu tako vsaj deloma zmanjšali škodo. Danes, ko se bori vsak sam zase in za svoj težki obstanek, ni več toliko darežljivih rok, in vedno bolj pogostoma se sliši popolnoma upravičena pripomba: **Ako si imel kaj, bi bil moral varovati, kar si imel; če bi se bil zavaroval proti požarni škodi, bi ti ne bilo treba sedaj beračiti in tožiti!**

In res, za tako opustitev ni upravičenega izgovora, ker so premije, t. j. znesek ki se plačuje za zavarovanje proti požarnim škodam, razmeroma zelo nizke.

Proti požarni škodi se more zavarovati vse nepremično in premično imetje, ki ga ima kdo.

Kar se tiče nepremičnega imetja, se morejo zavarovati stanovanjska poslopja, potem najrazličnejše gospodarske stavbe, kakor hlevi, sušilnice, kozolci, kolarnice, kuhinje, seniki, koruzniki, skednji, svinjaki i. t. d., končno vsa poslopja, v katerih se izvršuje kako industrija ali obrt i. t. d., kakor tovarne sploh.

Premija, t. j. znesek, ki se plača za zavarovanje vseh stavb, se odemrja po obstoječem ceniku zavarovalnice za zavarovanje stavb proti požarni škodi. Ta premija se ravna po tem, s kakšnim materialom je zgrajena posamezna stavba in s čim je pokrita, t. j. ali je manj ali bolj izpostavljena nevarnosti ognja. Ako je stavba zidana in trdna, t. j. z opeko, eternitom ali s kako podobno streho pokrita, se plača nižja premija. Ako je stavba lesena in krita z dedščicami, deskami ali slamo, je premija nekoliko višja.

Kar se tiče premičnin, se more zavarovati proti požarni škodi stanovanjsko pohištvo, kuhinjska oprema in posoda, živina, žito, slama, seno, pleve, koruznica, semena i. t. d., potem razno gospodarsko orodje in priprava, bednji, stiskalnice i. t. d., dalje vino, žganje, končno mlatilnice in drugi gospodarski stroji. More se nadalje zavarovati najrazličnejše trgoško blago, drva i. t. d.

Nepremičnine se morejo zavarovati, če se nahajajo v stanovanjskih, gospodarskih in drugih stavbah, morejo se pa zavarovati tudi na prostem. N. pr. seno in slama se sprejme v zavarovanje tudi tedaj, če je zloženo v kupih in konah (stogovih). Za predmete, ki so bolj izpostavljeni nevarnosti ognja, kakor n. pr. seno, slama i. t. d., so premije nekoliko višje.

Vsak pameten človek bi moral vse svoje imetje zavarovati proti požarni škodi.

Pri tem pa naj pazi vsak, da zavaruje polno vrednost svojega imetja, ker je vrednost vseh stvari tako zelo poskočila. Samo tisti, ki je zavaroval polno vrednost, more računati tudi na polno odškodnino. Tisti pa, ki ima že izvedeno zavarovanje proti požaru, toda nezadostno v primeru z današnjo vrednostjo, naj iz istih razlogov dopolni svoje zavarovanje do vrednosti, ki jo predstavlja danes njegovo imetje.

Pobližja pojasnila daje Podružnica »Croatie«, Trst. Glej inserat v današnji številki.

Darovi.

d. Za nesrečne žrtve v Istri: Gosp. sodni svetnik Mašera, Gorica 25 L., gosp. sodni svetnik Komavec, Gorica 20 L.,

gosp. Benedikt Poniž, Ajdovščina 30 L., preč. g. David Doktorič, Gorica 100 L., Koroški rodoljub 200 L., skupaj 375 L., zadnjič 10 L., skupaj z današnjim 385 L. Vsem iskrena hvala!

d. Za »Sklad Goriške Straže«: Gosp. sodni svetnik Komavec v Gorici, 10 L. — Hvala!

Listnica uredništva. Nekateri prosimo, da potrpe, če ne pride vse kmalu na vrsto. Od volitev se je izcimilo par zadev, ki niso take, da bi jih mogli in morali v prvi sapi popravljati, ravno zato ker nečemo delati nikomur krivice, niti dotičnikom, a niti pravici. Zadeve hočemo preiskati do dna, potem bomo zopet govorili. Zato naj nestrpnosti počakajo. — Nekateri mislijo, da jih bomo v listu zagovarjali za njih privatno početje in odgovarjali na mnenje, ki ga ima ulici o njih.

Vsakdo bodi sam varuh svojega dobrega imena, list je tu za pametnejše stvari. Le kdor je v javnosti napaden, naj se v javnosti zagovarja.

PREKLIC *)

Preključujem vse, kar sem žaljivega govoril, proti gospodu cestnemu mojstru Francetu Rijavec, kr vse sem lahkomišljeno zlagal in sem mu hvaležen da me ne toži.

Bovec, dne 25. maja 1921.

Zorž Jožef, Bovec št. 291.

*) Za članke pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Zahvala.

Za izkazana srčna čutila o priliki smrti in pogreba našega dragega sina in brata gospoda

DOMINIKA MARUŠIČ
učitelja na Misličah.

izrekamo tem potom vsem iskreno zahvalo. Svojo posebno zahvalo pa izrekamo preč. g. Ant. Cesar, gg. klegom učiteljem; posebno pa še gg. nadučitelju Štrekelj za krasen oovor ob odprtem grobu; domačim fantom in dekletom za poklonitev lepega venca.

Opatjeselo, 24. V. 1921.

Zaljujoči ostali.

Zelim kupiti

50 m³ bukovic drv

Ponudbe sprejma uprava »Goriške Straže«.

Stavbena zadruga v Bukovici

vpisana zadruga z omejeno zavezo.

Naznanja sl. občinstvu svojo ustanovitev. Sprejema vsa v stavbeno stroko spadajoča dela, kakor načrte, proračune, ter obnovitev po vojni poškodovanih poslopij na podlagi cenitev.

Žensko pisarniško moč,

zmožno slov. in italj. jezika v govoru in pisavi ter knjigovodstvu sprejme stavbeno podjetje. Kje, pove uprava lista.

Kmečka

Hranilnica in Posojilnica v Kozani - Vipolžah

registrovana zadruga z neom. zavezo vabi na

redni občni zbor,

ki se bo vršil v nedeljo dne 12. junija t. l. ob 4 1/2 uri pop. v uradnih prostorih v KOZANI.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrditev računskega sklepa za l. 1920
3. Volitev nadzorstva.
4. Slučajnosti.

K obilni udeležbi nljudno vabi ODBOR.

Na Selih p. Volče pri Tolmin-u

na prodaj hiša, hlev, polje, senožeti in trije gozdi. Kupci naj se obrnejo do 15 junija t. l. na gosp. MIHAELA MUNIH, Sela št. 15 p. Volče.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest, da je naš dobri svak in stric

Ferdinand Gaberščik, učitelj v pokoju

rojen v Tolminu leta 1870, dne 30. maja 1921 zvečer nenadoma v Gospodu zaspal.

Pogreb se vrši v sredo, dne 1. junija 1921 ob 6. uri zvečer.

TOLMIN, dne 31. maja 1921.

Oskar, Rudi, Andrej, Ivo, Leo, Leopolda, nečaki, kvakinja.

Zora, Vera, Jolanda, nečakinje.

Naznanilo in priporočilo.

Kdor želi zavarovati proti vandalističnim požigom, tatvini, nezgodam za slučaj smrti ali telesne poškodbe, požaru; živino proti poginu in bolezni i. t. d. naj se zglati osebno ali pismeno pri krajevem zastopniku ali direktno pri: Drag. Starec. Inšpektorju »Fondiarie & Vzajemne Zavarovalnice« za Jul. Benečijo Trst-Barkovlje.

(Sprejme se potnika in zastopnika za Istro.)

„Bštem stavbnega risarja ki bi se dal eventuelno porabiti tudi kot polir“.

Avgust Gabrijevič

aut. zid. mojster
Ložice - Plave.

Iz proste roke se prodaja

bluze za gospodične (Marcuisette) dunajske mode, ter eno žensko in eno moško dvokolo. Kje, pove upravalista.

Stavbeno društvo v Kojskem pri GORICI

vpisana zadruga z omejeno zavezo

sprejema vsa v zidarsko stroko spadajoča dela, izvršuje cenitve, načrte, proračune ter sprejema tudi obnovu na vojno odškodnino.

Cene najzmernejše! Domačini, obrnite se na domače podjetje.

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

:: V GORICI, ::

Corso Verdi „Trgovski Dom.“

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

Delniška glavica SHS krbn 50 MILIJONOV. **CENTRALA:** Ljubljana. Rezerva SHS kron 45 MILIJONOV.

PODRUŽNICE: Brežice, Borovlje, Celovec, Celje, Maribor, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru

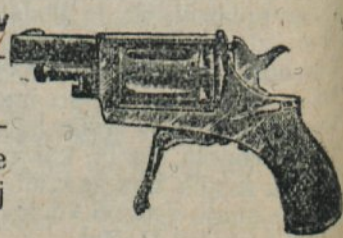
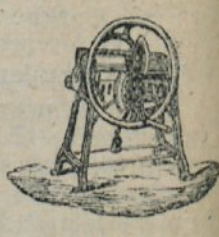
Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Uradne ure za občinstvo 8 1/2—12 in od 3—5.

Ob sobotah popoldne, ob nedeljah in praznikih se ne uraduje.

Cenj. šivilje in neveste, pozor!!

Pred nakupom oglejte si mojo zalogo prvovrstnih šivalnih strojev za šivanje, umetno veženje in krpanje. Jamstvo od 5—10 let. Strokovni

poduk v vezenju in krpanju, vzorci in risarije brezplačno. Velika izbira čevljarskih strojev. Priporočam gg. kolesarjem svetovno znana kolesa za dirko znamke **Start**, in tako tudi najtrpežnejše kolesa za vsakdanjo rabo znamke **Waffenrad**, za katere jamčim 1—2 let.

Velika zaloga poljedelskih strojev z dobro znanih čeških tovarov. Drevesa, slamoreznice, preše i. t. d.

Imam tudi na izbero puške, samokrese, patrone, dinamitne patrone za razstreljevanje in vse dele za zgoraj omenjene predmete.

Lastna delavnica in popravilnica v mehanični in puškarski stroki. Za točno, solidno postrežbo in konkurenčno ceno jamči

Josip Kerševani mehanik in puškarski
GORICA, stolni trg št. 9 desno (Piazza Duomo) sedaj Piazza Cavour